

ความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Readiness in educational transfer to the local administration
organization in Pathum Thani, Nonthaburi and Phranakhonsi
Ayutthaya Provinces

ชินจิตต์ วงษ์พันธ์, บุญทัน ดอกไรสง, สุดใจ ทูลพานิชย์กิจ, นายบุญเรือง ศรีเหรียญ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการนำนโยบายการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2) ศึกษาปัจจัยการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (3) ศึกษาประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (4) เสนอแนะแนวทางการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 25 คน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดตัวอย่าง 388 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าภาครัฐส่วนกลางจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอและไม่กระจายอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการไม่ประสงค์ที่จะทำงานภายใต้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเห็นว่าบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีมาตรฐาน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 267 แห่งมีความพร้อมในการจัดการศึกษา จำนวน 95 แห่ง และไม่มีความพร้อมในการจัดการศึกษา จำนวน 172 แห่ง และผู้ปกครองนักเรียน ประชาชนในท้องถิ่น บุคลากรทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีความคิดเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความพร้อมด้านงบประมาณ ด้านวิชาการและด้านการบริหารบุคคล ดังนั้นจึงไม่เห็นด้วยกับการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ: ความพร้อม, การถ่ายโอนการศึกษา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

The objective of this research were, (1) To study the practice of education transfer to the local administration organization in Pathum Thani, Nonthaburi and Phranakhonsi Ayathaya Province. (2) To study the factors of education transfer to the local administration organization in Pathum Thani, Nonthaburi and Phranakhonsi Ayathaya Provinces. (3) To evaluate the readiness of the local administration organization in these 3 provinces (4) To provide the suggestion for educational transfer to the local administration organization in these 3 provinces.

The research was conducted as qualitative and quantitative research, Qualitative data was collected from 25 expert persons in educational transfer to the local administration organization in these 3 provinces. Quantitative data was collected from 388 persons who worked or had experience with educational transfer to the local administration organization in these 3 provinces. Descriptive statistics were used in this study.

The research results found that the educational budget from the government to the local administrative organization is not sufficient, not clearcut in educational administration decentralization. More importantly, educational administrators, educational personnel and teachers do not want to work under the administration of the local administrative organizations. They possess the bad attitudes towards the educational standard of local administration organization in Pathum Thani, Nonthaburi and Phranakhonsi Ayuthaya provinces, there are 95 organizations prompt, 172 organizations unprompt. Parents of the students, people in these 3 provinces, educational personnel have the opinion that the local administrative organization are not yet ready in term of budget, academic and personnel administration. Most of them do not agree with thr policy of educational transfer to the local administration organization.

Key word: Strategy, Watershed forest

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการท้องถิ่นเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญในการปลูกฝังวิสัยทัศน์ และทัศนคติให้ราษฎรในท้องถิ่นได้มีความรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ทั้งยังตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง โดยจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจและการยอมรับจากประชาชนว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ยังต้องตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง ตลอดถึงการสร้างสรรค์พัฒนาให้ท้องถิ่นของตนมีความเจริญรุ่งเรือง ปัจจุบันประเทศไทยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ ประกอบด้วย

- 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 75 แห่ง
- 2) เทศบาลจำนวน 2,006 แห่ง
- 3) องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5,770 แห่ง
- 4) กรุงเทพมหานคร
- 5) เมืองพัทยา

ซึ่งรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบ มีจำนวนทั้งสิ้น 7,853 แห่ง การปกครองในระดับท้องถิ่น (Local Government) นับเป็นพื้นฐานและหัวใจสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เนื่องจากมีความเกี่ยวพันใกล้ชิดกับประชาชนโดยตรง ทั้งในด้านการให้บริการสาธารณสุข โภคและสาธารณสุขการ

ต่างๆ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น ตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สิ่งสำคัญที่สุดคือการกระจายอำนาจการปกครองออกไปสู่ประชาชนโดยทั่วไปให้สามารถมีอิสระในการปกครองตนเอง ที่ผ่านมารัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญยิ่งกับชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นสำหรับรูปแบบการจัดการปกครองส่วน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้ให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการบริหารการปกครองกันเอง ตามหลักการกระจายอำนาจโดยมีอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารการจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าบริหารการปกครองภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีรายได้งบประมาณเป็นของตนเอง มีพนักงานของตนเองและมีอำนาจอิสระของตนเอง ในการดำเนินกิจการของท้องถิ่นที่รัฐบาลได้มอบหมายให้ โดยส่วนกลางหรือรัฐบาลเป็นเพียง

ผู้คอยควบคุมกำกับดูแลตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจหน้าที่เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนให้ตรงจุดเป้าหมาย ซึ่งแต่ละท้องถิ่นมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาหรือการบริหารจัดการตามโครงสร้างที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุดแก่ประชาชน ซึ่งจากเดิมการศึกษาทั้งหมดขึ้นอยู่กับหน่วยงานกลาง คือ กระทรวงศึกษาธิการและมีหน่วยงานย่อยๆ ลงไปรับนโยบายจากกระทรวงไปปฏิบัติตามพื้นที่ต่างๆ โดยผู้รับผิดชอบในการกระจายนโยบายและอำนาจจากส่วนกลางก็คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ทั้งหมด 175 เขตทั่วประเทศ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 6 ได้บัญญัติความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 7 เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้นั้นต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา

ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550 ได้ระบุไว้ว่ารัฐจะต้องกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจ ดังนั้น ท้องถิ่นจึงเริ่มมีอำนาจในการจัดการศึกษา การบริหารการศึกษาจะต้องอาศัยนักวิชาการและนักบริหารการศึกษาที่มีความรู้ จึงจะเหมาะสมกับการจัดการในด้านการศึกษา และให้มีการจัดการศึกษาอบรมของเนื่องจากบรรดาเครือข่ายองค์กรภาคประชาชน คัดค้านการถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ด้านการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้การถ่ายโอนภารกิจเป็นไปอย่างล่าช้า โดยการถ่ายโอนการศึกษามีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่าการถ่ายโอนด้านการศึกษาต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจของสถานศึกษาที่จะต้องมีการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหาร คณะครู และคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อหาทางออกที่จะลดผลกระทบ โดยให้เป็นไปในลักษณะของการสมัครใจใน 2 ระดับ คือ 1) สมัครใจในส่วนสถาบัน ได้แก่ โรงเรียน และ 2) การสมัครใจของผู้บริหารโรงเรียนและครู หากทั้ง 2 ฝ่ายสมัครใจและองค์กรส่วนท้องถิ่นเต็มใจที่จะรับและมีความพร้อมที่จะรับ โดยกระทรวงศึกษาธิการจะประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นว่า

พร้อมรับการถ่ายโอนการศึกษาและโรงเรียนพร้อมที่จะถ่ายโอนไปจึงจะสามารถถ่ายโอนด้านการศึกษาไปจึงจะสามารถถ่ายโอนการศึกษาได้ หากมีโรงเรียนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่พร้อมก็ไม่สามารถ่ายโอนการศึกษาได้

จากความสำคัญของการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติประกอบกับความสำคัญของการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น จึงเป็นมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้เพื่อจะนำผลความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาไปปฏิบัติในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งการนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาของจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไปและบังเกิดประสิทธิผลสูงสุด

คำถามการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี มีกรอบคำถามการวิจัย ดังนี้

1. เกณฑ์ความพร้อมในการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองท้องถิ่นอยู่ในระดับใด
2. มีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการนำนโยบายการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อศึกษาประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการวิจัยไว้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยครั้งนี้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทั้งหมด 12,788 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 388 คน ในขณะที่ประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 25 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากประชากรเป้าหมาย คือ การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยทำการบันทึกภาคสนาม การสัมภาษณ์ (Interviewing) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกอย่างไม่เป็นทางการ (Non-Official) และการสังเกต (Observation) เกี่ยวกับเรื่องความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 388 คน

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณมีขั้นตอน ได้แก่ (1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีวรรณกรรมนโยบาย การถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมทั้งขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดเนื้อและโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ และโครงสร้างแบบสอบถาม (2) กำหนดประเด็นสำคัญของแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมนโยบาย การถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ร่างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมตามประเด็นสำคัญในกรอบแนวคิดการวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามนำเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและแก้ไขเสนอแนะปรับปรุงเพื่อความถูกต้องเหมาะสม (5) นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบดูความเที่ยงตรง ความถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหา (6) นำแบบสัมภาษณ์และสอบถามที่ได้รับการแก้ไขและเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง (7) เมื่อได้รับการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) และกลุ่มประชากรตามที่ได้กำหนดไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยสำรวจดูข้อมูลทุติยภูมิ (Data collecting) และได้

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนนโยบาย และการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามวัน เวลา สถานที่ ที่ได้นัดหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลังจากนั้นผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และรับคืนแบบสอบถาม ประการสุดท้ายผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อดำเนินการต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interviews) มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เหตุผลตามหลักตรรกะ (Logical Reasoning) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการตัดข้อมูลที่ไม่วางใจออกไป และสร้างบทสรุปขึ้นมาให้เชื่อมโยงกับตัวแปรการวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการการวิเคราะห์ตีความ สังเคราะห์ ความ และสรุปความ โดยใช้การพรรณนาเป็นแนวทางหลัก

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบข้อมูลแล้วมากำหนดใส่รหัส ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผล และใช้สถิติ ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) 3) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ด้านนโยบาย กฎหมายพบว่าภาครัฐส่วนกลางมีผลต่อขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการการนำนโยบายการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปปฏิบัติ ปัจจุบันนี้ภาครัฐส่วนกลางยังไม่โอนภารกิจด้านการจัดการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเด็ดขาด เช่น

การบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการทั่วไป การดำเนินงานด้านงบประมาณโดยภาครัฐส่วนกลางเป็นผู้จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อนำไปส่งเสริมและสนับสนุนดำเนินการจัดการศึกษา โดยองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่สามารถจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยได้อย่างทั่วถึงกับตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ส่วนองค์กรปกครองขนาดเล็กและขนาดกลาง บางแห่งไม่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้ เนื่องจากขาดปัจจัยด้านต่างๆ ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งขาดประสบการณ์ ความรู้ในการบริหารราชการแผ่นดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาดำรงตำแหน่งโดยการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น จึงไม่มีความรู้ ความเข้าใจ กฎระเบียบของการบริหารแผ่นดินที่ชัดเจน และมีความเชื่อในตัวเองสูงและเห็นกับพวกพ้อง หรือผู้ที่มีพระคุณ

2. ด้านความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีประสบการณ์ และมีขีดความสามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และพัฒนาคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความใกล้ชิดชิดประชาชนในท้องถิ่นย่อมดูแลลูกหลานของตนเองในท้องถิ่นได้ดี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดกลาง บางแห่งและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กไม่มีประสบการณ์และไม่มีขีดความสามารถ ขาดงบประมาณ บุคลากร และวิธีการบริหาร

จัดการศึกษาจัดการศึกษา อีกทั้งบุคลากรด้าน การศึกษามีจำนวนจำกัดและบุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารจัดการศึกษาไม่ได้ มาตรฐานส่งผลให้การดำเนินการจัดการด้าน การศึกษาไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ตลอดจน ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง ยังไม่ให้ความสำคัญด้านการมีส่วนร่วมในการ วางแผน/การจัดสรรทรัพยากรของประชาชนใน การจัดสรรทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจึงดำเนินการด้วยระบบอุปถัมภ์ โดยมีการ จัดสรรที่ไม่เป็นธรรม ไม่ทั่วถึงและไม่เหมาะสม ในการจัดสรรทรัพยากร (คน, เงิน, วัสดุอุปกรณ์)

3. ความพร้อมการจัดการศึกษาของสถาน ศึกษา พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน จัดกระบวนการเรียนรู้ภายในให้ชุมชนมี การจัดการศึกษา อบรม แสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร โดยให้สิทธิประชาชนทุกคนในท้องถิ่นได้ รับการศึกษาอย่างทั่วถึงทัดเทียมกัน ซึ่งมีองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งไม่สามารถดำเนินการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้เนื่องจากมีงบประมาณ บุคลากร การบริหาร งานทั่วไปไม่เพียงพอต่อการดำเนินการจัดการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ปัจจัยการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

4.1 ปัจจัยภายใน พบว่าผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการสร้าง กลไกและเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญในการปฏิรูป การศึกษา โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน หน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน

เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสร้างความเชื่อมั่นให้ทุกฝ่ายสามารถปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนามนุษย์ในลักษณะบูรณาการ คือให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม ความคิด ความสำนึก ความรับผิดชอบ ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีความมุ่งมั่นอุทิศตนเพื่อความเจริญก้าวหน้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ก็ยังมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งขาดประสบการณ์ ความรู้ ในการบริหารราชการแผ่นดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีอคติและแนวคิดที่ว่าครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานไม่เป็นมืออาชีพในการดำเนินการจัดการศึกษา

4.2 ปัจจัยภายนอก พบว่าประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่เล็งเห็นความสำคัญด้านการศึกษา โดยค่านึงถึงแต่ชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันให้ความสำคัญด้านการแสวงหารายได้เพื่อจุนเจือครอบครัว ซึ่งประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดกลางบางแห่งมีรายได้และการศึกษาค่อนข้างต่ำ มีอาชีพการทำนา ทำสวนทำไร่ ทำประมง และการหาของป่า มีลักษณะพึ่งตนเอง มีรายได้น้อยไม่เพียงพอจึงไม่สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลในครอบครัวมีโอกาสได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นและไม่สามารถส่งเสริม สนับสนุนให้ท้องถิ่นดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนประชาชนในท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนขนาดใหญ่และขนาดกลางบางแห่ง ให้ความสำคัญด้านการ

ศึกษา ประชาชนในท้องถิ่นมีระดับการศึกษาสูง และประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีรายได้ และรายจ่ายสูง สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลในครอบครัวมีโอกาสได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และสามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ท้องถิ่นดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการเมืองในระดับชาติมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการศึกษา จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีการปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) บ่อยๆ ทำให้การดำเนินนโยบายการพัฒนาการศึกษาไม่ต่อเนื่อง โดยนักการเมืองมองกระทรวงศึกษาธิการว่าเป็นกระทรวงที่สร้างผลงานได้ยาก ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง

อภิปรายผล

การวิจัยความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสาระสำคัญในการนำมาอภิปราย ดังนี้ จากการวิจัยพบว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการจัดและพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับศักยภาพ ตามความพร้อมและตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นแต่ละแห่งให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีมาตรฐาน สามารถพัฒนาศักยภาพคนของในท้องถิ่นให้มีคุณภาพ สามารถบูรณาการวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชน

ในท้องถิ่น โดยกระทรวงมหาดไทยได้เสนอแนะยุทธศาสตร์การนำแนวนโยบายไปสู่การปฏิบัติ คือ แนวทางการดำเนินการจัดการศึกษา เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความพร้อม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านการประเมินความพร้อมที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ต้องดำเนินการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ ภายใต้การประเมินความพร้อมตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นกฎกระทรวง ข้อค้นพบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาพรณ ไชยวงษ์ (2544) ที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งพบว่าการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรบริหารส่วนตำบลยังขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการศึกษาที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสิงสาร (2545) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดบุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิ และความรู้ตรงตามสาขาวิชา งานวิจัยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ที่ศึกษาการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดแคลนครูและบุคลากรทางการศึกษาและมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับลักษณะงานที่

ปฏิบัติ และงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2552) พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดแคลนครูและบุคลากรทางการศึกษาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนวิตกกังวลเกี่ยวกับสถานภาพหลังการถ่ายโอน

ข้อเสนอแนะ

1. เิงนโยบาย

จากการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาการประชาสัมพันธ์และการประสานงาน

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จากการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาการประชาสัมพันธ์และการประสานงาน

1.1.1 ด้านวิชาการ ปัญหาการประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านวิชาการ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานกับประชาชนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องน้อยไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) สถานศึกษา ประชาชนในท้องถิ่น โดยขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ดีในการสร้างความเข้าใจอันดี ฯลฯ และไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์และการประสานงานโดยตรงที่มีความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับประชาชน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและภายนอกองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยแนวทางการแก้ปัญหา การประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านวิชาการที่ควรดำเนินการคือ การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เชิงลึกอย่างทั่วถึง ชัดเจน และการจัดระบบการประสานงานด้านวิชาการโดยให้มีศูนย์ประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนในท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดภาระงาน แนวปฏิบัติในการประสานงานให้ชัดเจน จัดระบบแผนการประสานส่งเสริมทางวิชาการ และจัดหาบุคลากรรับผิดชอบ การประชาสัมพันธ์และการประสานงานโดยเฉพาะ โดยมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการประชาสัมพันธ์และการประสานงานทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ

1.1.2 ด้านงบประมาณ ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหา ได้แก่ การขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์ และการประสานงานด้านงบประมาณโดยตรง เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่ประชาสัมพันธ์และประสานงานได้ ขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผน/โครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณไม่ทันตามกำหนดเวลา แนวทางการแก้ปัญหา การประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านงบประมาณ ที่ควรดำเนินการคือ การจัดระบบและแผนการประสานงานด้านงบประมาณให้ชัดเจน กำหนดผู้รับผิดชอบโดยตรง กำหนดภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนให้สามารถตัดสินใจได้ ควรจัดให้มีการประชุมผู้มี

ส่วนเกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรแจ้งให้สถานศึกษาส่งรายงานขอรับการสนับสนุนงบประมาณในระยะเวลาที่กำหนด

1.1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ได้แก่ การขาดระบบการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ดี ต่างฝ่ายต่างทำไม่เกี่ยวข้องกัน มีการประชาสัมพันธ์และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องน้อยเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประชาสัมพันธ์และการประสานงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรมีความล่าช้า ไม่สะดวก ทำให้เกิดความผิดพลาด แนวทางการแก้ปัญหา คือ การจัดระบบการประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านการบริหารบุคลากรให้มีความชัดเจน จัดประชุมร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสถานศึกษาภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งภายในและภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน วางแผนการประชาสัมพันธ์และการประสานงานร่วมกัน และเปิดใจให้กว้างในการจัดและพัฒนาการศึกษา

1.1.4 ด้านการบริหารทั่วไป ได้แก่ การขาดการประสานงานในภาพรวมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์และการประสานงานโดยตรงทำให้ติดต่อสื่อสารกันยาก และขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแนวทางการแก้ปัญหาคือ การจัดระบบการประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านการบริหารทั่วไป โดยจัดให้มีศูนย์ประสานงานและกำหนดรับผิดชอบให้ชัดเจน องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น สถานศึกษาภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งภายในและภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรประชุมวางแผนการจัดการศึกษาร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ด้านวิชาการ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญในการจัดการศึกษา ขาดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านวิชาการ การประสานงานระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขาดการส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการไม่มีการสนับสนุนด้านการพัฒนาหลักสูตร เอกสาร คู่มือการจัดการเรียนการสอน สื่อ และเทคโนโลยีการเรียนการสอน ขาดการจัดแหล่งการเรียนรู้ ขาดการจัดระบบการประสานงานการสร้างเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ ไม่มีหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรง ตลอดจนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ น้อยเกินไป แนวทางการแก้ปัญหา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสรรหากุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความชำนาญในการจัดการศึกษา แสวงหาความร่วมมือและขอรับการสนับสนุนด้านวิชาการจากบุคคลและหน่วยงานที่มีประสบการณ์และมีความชำนาญทางด้านวิชาการ โดยมีการนิเทศ แนะนำการพัฒนาหลักสูตร การจัดหาและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอน ให้เพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมให้มีระบบกำกับ ติดตาม

ดูแลงานด้านวิชาการ สนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ

2.2 ด้านงบประมาณ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการศึกษาน้อยเกินไป การจัดสรรงบประมาณมีความล่าช้าและไม่ทั่วถึง การตั้งงบประมาณขาดระเบียบและแนวปฏิบัติที่ชัดเจน และมีเงื่อนไขที่ยู่ยากในการใช้งบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษา ขาดการวางแผนการใช้งบประมาณ การติดตามและรายงานผลการใช้งบประมาณ แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นควรจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ ทั่วถึง เท่าเทียมกันและทันกับความต้องการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแสวงหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติม และมีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากแหล่งเงินทุนและหน่วยงานต่างๆ

2.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ได้แก่ การเพิ่มอัตรากำลังและการสรรหากุคลากรทางการศึกษายังไม่เพียงพอกับความต้องการทางการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษามีวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านการศึกษาน้อยเกินไป ทำให้บุคลากรทางการศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านการสนับสนุนด้านสวัสดิการของบุคลากรทางการศึกษาน้อยเกินไป ทำให้บุคลากรทางการศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน แนวทางการแก้ปัญหา คือ ควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังและ

สรรหาบุคคลทางการศึกษาให้เพียงพอกับความ ต้องการทางด้านการศึกษา และให้มีวุฒิการศึกษา ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ ส่งเสริมสนับสนุนให้ บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา เพื่อให้ มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในการ จัดการศึกษาด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย โดยสนับสนุนงบประมาณในการบริหารงานบุคคล ตามความเป็นจริง ส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพ และเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรทางการศึกษาและให้สิทธิประโยชน์ เท่าเทียมกับบุคลากรของกระทรวงศึกษาธิการ

2.4 ด้านการบริหารทั่วไป ได้แก่ นโยบาย ด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ชัดเจน มีข้อจำกัดและไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่น ประชาชนและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องให้ความสำคัญต่อภารกิจด้านการศึกษาน้อยเกินไป ยังไม่มีการนำแผนยุทธศาสตร์การศึกษามาปฏิบัติอย่างจริงจัง บุคลากรทางการศึกษาที่รับผิดชอบยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนยุทธศาสตร์การ ศึกษา ขาดการประสานงานและความร่วมมือ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงาน ด้านการศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ขาด การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการที่มี ประสิทธิภาพ แนวทางการแก้ปัญหา คือ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ด้านการศึกษาและโครงสร้างการบริหารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนโดยให้ผู้ทรง คุณวุฒิ ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบายและเป้าหมายด้านการศึกษา

ส่งเสริมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การศึกษาใน ลักษณะของแผนบูรณาการ โดยสร้างความเข้าใจ ให้ความรู้แก่ผู้บริหาร บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องให้ เห็นถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการจัดทำ และใช้แผนยุทธศาสตร์การศึกษาที่เป็นแผนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง จัดระบบและ ดำเนินการประสานความร่วมมือในการจัดการ ศึกษากับหน่วยงานด้านการศึกษาในระดับเขต พื้นที่การศึกษาและพัฒนาระบบสารสนเทศและ บริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง ความพร้อมการถ่ายโอน การศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัด ปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งเป็น ประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพนโยบายการถ่ายโอนการศึกษา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการทำวิจัย เปรียบเทียบผลกระทบการดำเนินการถ่ายโอน การศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัด ปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการทำวิจัย เปรียบเทียบการดำเนินการถ่ายโอนการศึกษาให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละเขตพื้นที่การ ศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2553. สถิติข้อมูลการศึกษาท้องถิ่น ปีการศึกษา 2553. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- ธีรวุฒิ เอกกุล. (2543). การวิจัยปฏิบัติการ : = Action research อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.
- ประภาพรณ ไชยวงษ์. 2544. การวิเคราะห์บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการศึกษา. 2550. การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มนโยบายส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษา (อัดสำเนา).
- สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2552. แนวทางปฏิบัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น 2544. แผนนโยบายการจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระยะ 15 ปี (พ.ศ.2545-2549). กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.